

UCHWAŁA Nr 93 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 maja 1981 r.

w sprawie zasad i warunków podejmowania i realizacji przez państwowe organizacje gospodarcze wysokoefektywnych i szybkozrotnych inwestycji modernizacyjnych.

W związku z uchwałą nr 118 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie zmian w systemie kierowania przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr 30, poz. 165), w celu stworzenia ułatwień w podejmowaniu w trybie zdecentralizowanym wysokoefektywnych i szybkozrotnych inwestycji modernizacyjnych zapewniających gospodarce narodowej dodatkowe efekty produkcyjne i oszczędnościowe, związane z łagodzeniem napięć i trudności rynkowych eksportowych i zaopatrzeniowych — Rada Ministrów uchwala, co następuje

§ 1. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych, objętych przepisami uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie zmian w systemie kierowania przedsiębiorstwami państwowymi w 1981 r. (Monitor Polski Nr 30, poz. 165), mogą w porozumieniu z samorządem robotniczym — stosownie do uprawnień nadawanych im w obowiązujących statutach organizacyjnych i zasadach systemu ekonomiczno finansowego — podejmować poza ustalonymi w planie limitem nakładów in-

westycyjnych wysokoefektywne i szybkozrotne inwestycje modernizacyjne, związane z realizacją szczególnie pilnych zadań produkcyjnych i eksploatacyjnych, wynikających z aktualnej sytuacji gospodarczej i zaopatrzeniowej kraju, na zasadach i warunkach określonych w uchwale

2. Przepisy uchwały nie dotyczą inwestycji podejmowanych na podstawie uchwały nr 39 Rady Ministrów z dnia 4 marca 1977 r. w sprawie kredytów dewizowych na finansowanie inwestycji i innych zakupów za waluty wymienialne.

§ 2. 1. Podejmowane w trybie uchwały inwestycje modernizacyjne powinny zapewniać uzyskanie co najmniej jednego z niżej wymienionych efektów gospodarczych:

- 1) przyrost lub poprawę jakości produkcji (usług) przeznaczanej na potrzeby
 - a) rolnictwa i gospodarki żywnościowej, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia w środki produkcji, części

- zamiennie i elementy wyposażenia maszyn i sprzętu rolniczego,
- b) rynku wewnętrznego, zwłaszcza w zakresie szczególnie deficytowych i poszukiwanych wyrobów (usług), według listy ustalonej przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług,
 - c) eksportu do państw zaliczonych do II obszaru płatniczego,
- 2) przyrost produkcji zastępującej lub ograniczającej import z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego,
 - 3) przyrost lub poprawę jakości produkcji elementów kooperacyjnych w rozumieniu uchwały nr 96 Rady Ministrów z dnia 3 października 1980 r. w sprawie kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 25, poz. 136), niezbędnych do produkcji wyrobów finalnych przeznaczonych przede wszystkim na rynek i na eksport oraz dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej,
 - 4) oszczędność (w przeliczeniu na jednostkę produkcji) w zużyciu:
 - a) energii i paliw,
 - b) innych deficytowych surowców i materiałów, zwłaszcza pochodzących z importu z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego,
 - 5) uruchomienie lub zwiększenie produkcji w wyniku zagospodarowania odpadów i surowców wtórnych oraz materiałów niepełnowartościowych.

2. Przedsięwzięcia zaliczone do inwestycji, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać następujące warunki:

- 1) nie mogą być oparte na dodatkowych dostawach wyposażenia z importu z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego, z wyjątkiem zagospodarowania maszyn i urządzeń pochodzenia zagranicznego już posiadanych lub przejmowanych od innych jednostek organizacyjnych, w szczególności poprzez wykorzystanie maszyn i urządzeń wycofywanych z inwestycji zaniechanych lub wstrzymanych,
- 2) wykonawstwo robót powinno być zapewnione systemem gospodarczym lub przez przedsiębiorstwa własnego resortu, z możliwością zlecenia niektórych robót specjalistycznych przedsiębiorstwu spoza resortu,
- 3) mieć zapewnione warunki eksploatacyjne w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, kooperacyjnego, dostawy energii, zatrudnienia itp. — w postaci zawartych wstępnych porozumień z odpowiednimi jednostkami gospodarczymi, a w zakresie zwiększonego zatrudnienia o więcej niż 50 osób — pisemne oświadczenie wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych urzędu wojewódzkiego o możliwości zapewnienia niezbędnego zatrudnienia,
- 4) mieć zapewniony zbył produkcji, potwierdzony przez właściwe przedsiębiorstwo handlu zagranicznego, przedsiębiorstwo handlu wewnętrznego lub centralę zaopatrzenia i zbytu, a w zakresie produkcji kooperacyjnej — przez odpowiednie odbiorcę wyrobów kooperacyjnych,
- 5) nie mogą powodować zwiększenia zaopatrzenia materiałowego i kooperacyjnego z importu z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego, wymagającego dodatkowych środków dewizowych, z wyjątkiem wypadków gdy wydatek dewizowy z importu jest rekompensowany z nadwyżką zwiększeniem produkcji eks-

portowej lub obniżeniem zakresu importu poprzez przerób uszlachetniony,

- 6) nie mogą wywoływać wtórnych (współzależnych) inwestycji, wymagających dodatkowych nakładów w innych przedsiębiorstwach i zakładach,
- 7) nie mogą powodować pogorszenia warunków pracy i zagrożenia środowiska naturalnego, a niezbędne w tym celu nakłady powinny być uwzględnione w planowanym koszcie inwestycji i jej dokumentacji.

§ 3. 1. Inwestycje, o których mowa w § 2, powinny odpowiadać następującym kryteriom:

- 1) okres realizacji zadania nie może przekraczać 12 miesięcy,
- 2) okres zwrotu (T) z uzyskanego przyrostu akumulacji powiększonej o amortyzację nie może przekraczać 36 miesięcy (wliczając w to również okres realizacji zadania),
- 3) udział robót budowlanych (z wyłączeniem robót o charakterze montażu maszyn i urządzeń) nie może przekraczać 15% ogólnego kosztu zadania,
- 4) jednostkowy koszt zadania (wartość kosztorysowa) nie może przekraczać 50 mln zł.

2. W wypadku inwestycji związanych z produkcją antyimportową okres zwrotu nakładów należy obliczać, przyjmując umownie wartość produkcji zastępującej import według przeciętnych cen transakcyjnych płaconych w imporcie analogicznych materiałów i wyrobów. W tychże cenach (transakcyjnych) należy również uwzględnić wydatek dewizowy na zaopatrzenie materiałowe w uruchamianej produkcji antyimportowej.

3. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, dotyczących niektórych dziedzin produkcji (usług) oraz zamierzeń oszczędnościowych mających szczególne znaczenie dla przywracania równowagi rynkowej, w handlu zagranicznym oraz w bilansie zaopatrzenia gospodarki, zwłaszcza w zakresie energii i paliw, Prezesi Narodowego Banku Polskiego i Banku Gospodarki Żywnościowej mogą stosować, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra, odstępstwa od kryteriów, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem nieprzekroczenia okresu zwrotu nakładów ustalonego w ust. 1 pkt 2.

§ 4. 1. Inwestycje modernizacyjne, o których mowa w uchwale, nie wymagają opracowania założeń techniczno-ekonomicznych i mogą być podejmowane na podstawie dokumentacji uproszczonej w rozumieniu uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133), z załączeniem rachunku ekonomicznej efektywności, opracowanego według zasad określonych w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 26 lipca 1974 r. w sprawie kryteriów i metod oceny ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych i innych zamierzeń rozwojowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 167).

2. Minister Gospodarki Materialowej w terminie miesiąca od wejścia w życie uchwały wyda uzupełniające wytyczne metodologiczne sporządzania uproszczonego rachunku ekonomicznej efektywności inwestycji modernizacyjnych związanych z oszczędnością w zużyciu surowców i materiałów oraz uruchamianiem produkcji w wyniku zagospodarowania odpadów, surowców wtórnych i materiałów niepełnowartościowych.

3. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w terminie miesiąca od wejścia w życie uchwały wyda uzupełniające wytyczne w sprawie uwzględniania elementów dewizowych w uproszczonym rachunku ekonomicznej efektywności inwestycji związanych z produkcją eksportową lub zastępującą import.

§ 5. 1. Inwestycje spełniające kryteria i warunki, określone w § 2 i 3, podlegają finansowaniu ze środków własnych organizacji gospodarczych, z możliwością ich uzupełnienia antycypacyjnym kredytem bankowym na zasadach określonych w przepisach o finansowaniu inwestycji.

2. Rozpoczęcie realizacji szybkozrotnego przedsięwzięcia w ramach inwestycji modernizacyjnych, zarówno ze środków własnych organizacji gospodarczej, jak i antycypacyjnych kredytów bankowych, może nastąpić tylko po przyjęciu inwestycji do finansowania przez właściwy oddział banku.

3. Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Banku Gospodarki Żywnościowej ustalił w instrukcji bankowej formę i treść wniosku o przyjęcie inwestycji do finansowania, zawierającego skróconą charakterystykę ekonomiczno-techniczną podejmowanego przedsięwzięcia modernizacyjnego, oraz określi wymagane dokumenty stwierdzające spełnienie warunków i kryteriów ustalonych w uchwale.

4. Bank jest obowiązany przed przyjęciem inwestycji do finansowania sprawdzić zgodność podejmowanego przedsięwzięcia z kryteriami i warunkami, określonymi w uchwale, oddalając wnioski nie spełniające tych wymagań.

§ 6. Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Banku Gospodarki Żywnościowej w terminie miesiąca po upływie każdego półrocza będzie przedstawiał Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów zbiorczą informację o przyjętych do finansowania wysokoefektywnych i szybkozrotnych inwestycjach modernizacyjnych i o planowanych w wyniku ich realizacji efektach gospodarczych, w układzie uzgodnionym z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 7. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa będącego inwestorem ponosi odpowiedzialność za zrealizowanie inwestycji zgodnie z jej dokumentacją projektowo-kosztorysową oraz ustaleniami podjętymi przy przyjęciu jej przez bank do finansowania.

2. Po zrealizowaniu inwestycji modernizacyjnej inwestor jest obowiązany opracować rozliczenie z wykonania przedsięwzięcia, zawierające porównanie rzeczywistego kosztu, okresu realizacji oraz przekazanego do użytku

efektu gospodarczego z wielkościami przyjętymi w dokumentacji inwestycji przy podejmowaniu przedsięwzięcia, wraz z uzasadnieniem i naświetleniem przyczyn powstania ewentualnych odchyleń.

3. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 2, łącznie z protokołem odbioru powinno być przedstawione przez inwestora oddziałowi banku finansującego najpóźniej w ciągu 30 dni od daty przekazania przedsięwzięcia modernizacyjnego do eksploatacji, a w zakresie efektów ekonomicznych — uzupełniająco w ciągu 30 dni od upływu terminu ustalonego do zwrotu poniesionych nakładów inwestycyjnych.

4. Przedstawienie rozliczenia obowiązuje również w tych wypadkach, gdy w ustalonym terminie nie zostanie osiągnięty całkowity zwrot nakładów z rzeczywistych efektów ekonomicznych przedsięwzięcia modernizacyjnego.

5. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo planowanych efektów w obowiązującym okresie zwrotu nakładów bank powinien zastosować wobec inwestora odpowiednie sankcje finansowe.

6. Po upływie każdego roku kalendarzowego Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Banku Gospodarki Żywnościowej w terminie do dnia 28 lutego opracowuje i przedstawia Prezydium Rządu zbiorcze sprawozdanie z wyników zrealizowanych wysokoefektywnych i szybkozrotnych inwestycji modernizacyjnych.

§ 8. Upoważnia się Prezesów Narodowego Banku Polskiego i Banku Gospodarki Żywnościowej do zastosowania na wniosek zarządów centralnych związków spółdzielni przepisów uchwały do organizacji spółdzielczych, pod warunkiem zachowania zgodności celów (efektów) inwestowania oraz warunków i kryteriów określonych w § 2 i 3.

§ 9. W odniesieniu do inwestycji objętych uchwałą stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie uchwały nr 181 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1977 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji modernizacyjnych (Monitor Polski Nr 36, poz. 181).

§ 10. Do inwestycji modernizacyjnych podjętych przed wejściem w życie niniejszej uchwały stosuje się, do czasu ich zakończenia i rozliczenia, przepisy wydane na podstawie § 6 uchwały nr 43 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1977 r. w sprawie modyfikacji systemu funkcjonowania państwowych organizacji gospodarczych w dostosowaniu do celów i warunków realizacji narodowego planu społeczno-gospodarczego na lata 1976—1980.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski